

3. Декларація про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами у відповідності до статуту ООН. http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_569

4. Конституційні акти України. 1917–1920. Невідомі конституції України. К.: Філософська і соціальна думка, 1992. 272 с.

5. Дністрянський С. С. Самовизначення народів. Воля. 29. 11. 1919. <https://zbruc.eu/node/93744>

6. Козловець М. А. Політична еліта як суб'єкт державотворення в умовах трансформації українського суспільства. Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого». 2017. 2 (33). С. 74–86.

Чернищук Н. В.,

*кандидат історичних наук,
доцент кафедри публічно-правових дисциплін
Вінницького державного педагогічного
університету імені Михайла Коцюбинського*

МІСЦЕ ТА ПРИЗНАЧЕННЯ ЮРИСТА В СУСПІЛЬСТВІ ТА ДЕРЖАВІ

Юрист - це професіонал, який має спеціальні знання у сфері права і вміє грамотно їх використовувати на практиці. Юрист переконаний у винятковому призначенні права і законності для суспільства, працює в ім'я захисту прав і законних інтересів громадян.

Сьогодні в Україні більш ніж коли-небудь відбувається спеціалізація професії юриста. Суддя, прокурор і слідчі прокуратури, адвокат і працівники адвокатських юридичних контор, нотаріус, юрист - працівник силових відомств (МВС, СБУ та ін), юрисконсульт, працівник юридичних фірм, юрист в системі управління, юрист - науковець і експерт та ін - це далеко не повний перелік груп професій юриста за належністю до організаційних структур.

Професійна юридична робота забезпечує сформовану соціальну структуру: пенсійне забезпечення, засоби масової інформації, сільське господарство, сферу боротьби зі злочинністю, територіальне обслуговування населення та ін. Ринок

праці (промисловість, банки, управління, торгівля, партії та інші громадські об'єднання) вже усвідомлюють реальну потребу в юристах. Громадяни вимагають допомоги юристів для реєстрації та перереєстрації угод з нерухомістю, отримання різного роду дозволів, захисту прав особистості від свавілля некомпетентних і корумпованих посадових осіб та ін.

Робота юриста пов'язана з правовими аспектами різних життєвих ситуацій, із захистом прав і законних інтересів особистості, суспільства і держави. Юристу за родом роботи доводиться підлаштовувати конкретний життєвий випадок під конкретну норму, тобто під загальне правило, що пропонує вид і міру можливого або належного поведження. Для чого від юриста потрібно не тільки висока професійна компетентність, а й громадянська життєва позиція.

Діяльність юриста носить державний характер. Вона пов'язана з питаннями дотримання державної дисципліни, забезпечення законності, зміцнення правопорядку та ін. Багато юристів займають посади в державному апараті, перебувають на державній службі і наділені владними повноваженнями. Робота юриста характеризується високими вимогами до точної відповідності прийнятих ним рішень чинному законодавству. Він зобов'язаний активно проводити в життя політику держави, відповідально ставитись до дорученої справи, бути готовим до захисту прав, свобод і законних інтересів особистості, інтересів суспільства і держави від протиправних посягань.

При розгляді сутності юридичної професії, необхідно розглянути сучасні її інтерпретації. Професія або як інколи ще називають фах – це відокремлений комплекс дій та відповідних знань, що вимагає спеціальної освіти. Вища юридична освіта – це певний освітній рівень, здобутий у результаті послідовного, системного та цілеспрямованого процесу засвоєння системи правових знань, поглядів, переконань, умінь та навичок, формування особистості як громадянина, що здатний до професійно-правової діяльності. Під здобуттям юридичної освіти необхідно розуміти досягнення освітнього рівня, засвідченого документом. Система установ вищої юридичної освіти складається з широкопрофільних та спеціалізованих закладів різних типів: університети, академії, інститути, коледжі.

Отже, юрист це людина, яка має уміти грамотно користуватися законами, уміщувати в собі навички і знання зі сфери права, психології, мати критичне мислення, уміти грамотно і вчасно реагувати на небезпеку та вирішувати конфлікти інтересів сторін (позивача та відповідача), а також мати гарну фізичну підготовку. Бути юристом нелегко, але бути корисним для суспільства цікаво та почесно, тому юристи з гордістю несуть свою дещо нелегку «ношу» та приносять користь суспільству своєю допомогою та знаннями.

Список використаних джерел:

1. Богатирьов І. Г. Юридична деонтологія. І. Г. Богатирьов, П. В. Макушев, В. М. Торяник. Харків. 2009. 212 с.
2. Осауленко О. І. Юридична деонтологія: навч. посіб. Київ: Істина, 2008. 224 с.
3. Хрестоматия по юридической деонтологии. Сборник нормативных актов; сост. и общ. ред. О. Ф. Скакун. Х.: ЭСПАДА, 2002. 448 с.

Яремчук К. О.,

кандидат юридичних наук, суддя

Вінницького окружного адміністративного суду

Шмигора О. В.,

здобувачка вищої освіти СВО магістра

факультету права, публічного управління та адміністрування

Вінницького державного педагогічного університету

імені Михайла Коцюбинського

ПОНЯТТЯ СУДОУСТРОЮ УКРАЇНИ І ЙОГО СПІВІДНОШЕННЯ З СУМІЖНИМИ ПОНЯТТЯМИ

Поняття «судоустрій» в Конституції України вживається у трьох нормативних положеннях: 1) у статті 125 Конституції України зазначається, що судоустрій в Україні будується за принципами територіальності та спеціалізації й визначається законом; 2) у пункті 14 статті 92 Конституції України вказується, що судоустрій визначається виключно законами України; 3) у частині 2 статті 130